

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO

Opole, dnia 5 kwietnia 2017 r.

Poz. 1046

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IN.I.743.14.2017.KB WOJEWODY OPOLSKIEGO

z dnia 31 marca 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) oraz art. 28 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2016 r. poz. 778 ze zm.) **stwierdzam nieważność w całości uchwały nr 620/VII/17 Rady Miejskiej w Namysłowie z dnia 24 lutego 2017 r.** w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Smarchowice Śląskie.

UZASADNIENIE

Na sesji 24 lutego 2017 r. Rada Miejska w Namysłowie, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z uchwałą nr XXV/310/14 Rady Miejskiej w Namysłowie z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Smarchowice Śląskie, a także stwierdzając, że miejscowy plan nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Namysłów, przyjętego uchwałą nr 249/VII/16 Rady Miejskiej w Namysłowie z dnia 21 lipca 2016 r., podjęła uchwałę nr 620/VII/17 Rady Miejskiej w Namysłowie z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Smarchowice Śląskie. Wyżej wymieniona uchwała wraz z załącznikami oraz dokumentacja prac planistycznych wpłynęła do organu nadzoru 3 marca 2017 r., w celu oceny zgodności z przepisami prawnymi.

Po przeprowadzeniu czynności sprawdzających organ nadzoru pismem z 14 lutego 2017 r., na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zawiadomił Przewodniczącego Rady Miejskiej w Namysłowie o wszczęciu z urzędu postępowania nadzorczego.

Wszczęcie postępowania nadzorczego nastąpiło z powodu naruszenia następujących przepisów:

1) § 8 pkt 1 i 2 oraz § 9 pkt 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (j.t. Dz. U. z 2003 r. nr 164 poz. 1587), poprzez:

- brak możliwości powiązania rysunku planu, stanowiącego załącznik nr 1, z treścią miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w odniesieniu do obszaru znajdującego się w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Lasy Stobrawsko-Turawskie” oznaczonych na rysunku planu symbolem SS.1R, SS.1KDZ, do którego nie odesłano się w treści uchwały oraz terenu znajdującego się w sąsiedztwie cmentarza oznaczonego na rysunku planu symbolem SS.7R, do którego również nie odniesiono się w treści uchwały,
- brak możliwości powiązania treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z rysunkiem planu, stanowiącym załącznik nr 1, w odniesieniu do terenu znajdującego się w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Lasy Stobrawsko-Turawskie” oznaczonego w treści symbolem SS.7R,

- wyznaczenie dwóch obszarów o symbolu SS.5R na załączniku graficznym,
  - brak opisanie oznaczenia w legendzie obszaru oznaczonego linią koloru zielonego z trójkątami, która obejmuje tereny o symbolach SS.1ZN oraz SS.2ZN;
- 2) art. 15. ust. 2 pkt 6, ust. 3 pkt 8 u.p.z.p. w związku z § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. 2003 r. Nr 164 poz. 1587) poprzez ustalenie nakazu wykończenia ścian zewnętrznych w § 7 ust. 6 pkt 9 lit. a, § 9 ust. 6 pkt 9 lit. a, § 13 ust. 6 pkt 9 lit. a (cyt.) „*wykończenie ścian zewnętrznych (co najmniej 50% ich powierzchni): a) budynek mieszkalny, garażowy i gospodarczy: tynk, cegła*”, § 8 ust. 6 pkt 9, § 12 ust. 6 pkt 8 (cyt.) „*wykończenie ścian zewnętrznych (co najmniej 50% ich powierzchni): tynk, cegła*”. Powyższy nakaz odnoszący się do zastosowania ściśle określonego materiału oraz jego ilości przy realizacji zabudowy nie mieści się w ustawowo przyznanym narzędziach kształtowania zabudowy unormowanych w ww. przepisach ustawy oraz rozporządzenia jako maksymalna i minimalna intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalna wysokość zabudowy, linie zabudowy i gabaryty obiektów, sposób usytuowania obiektów budowlanych w stosunku do dróg i innych terenów publicznie dostępnych oraz do granic przyległych nieruchomości, kolorystykę obiektów budowlanych, pokrycie dachów, oraz geometria dachu;
- 3) art. 37 ust. 11 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 174 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (j.t. Dz. U. 2016 r. poz. 2147 ze zm.) poprzez sporządzenie prognozy finansowej przez osobę niebędącą rzeczoznawcą majątkowym zgodnie z art. 174 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami;
- 4) art. 16 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tj. sporządzenie projektu planu miejscowego w skali 1:2000 bez wskazania okoliczności uzasadniających przyjęcie, iż zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek.

Nadto naruszenie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad technik prawodawczej”, poprzez zastosowanie błędnej nazwy karty terenu tj. w § 9 (cyt.): „*Karata terenu planu zagospodarowania przestrzennego wsi Smarchowice Wielkie*”.

Wojewoda Opolski zapewnił organom gminy Namysłów możliwości czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu, poprzez składanie wyjaśnień dotyczących przedstawionych w wyżej wymienionym piśmie zarzutów.

20 marca 2017 r. do tutejszego organu wpłynęły wyjaśnienia Przewodniczącego Rady Miejskiej w Namysławie (pismo z 20 marca 2017 r., znak Or.0002.2.2017.EM), w których wskazuje, iż zarzucone przez organ nadzoru naruszenie § 8 pkt 1 i 2 oraz § 9 pkt 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r., (cyt.): „*tiret 1 – omyłkowo nie wskazano w uchwale, że dla części terenu SS.1R i terenu SS.1KDZ obowiązują ograniczenia wynikające z położenia w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Lasy Stobrawsko-Turawskie”, jest to oczywistą omyłką, nie utrudnia to możliwości interpretacji tych ograniczeń, ponieważ wynikają one z przepisów odrębnych, niezależnie od ustaleń planu; również oczywistą omyłką pisarską jest wskazanie, że dla terenu SS.7R i podobnie jak w przypadku opisanym powyżej, dotyczą one ograniczeń, które wynikają z przepisów odrębnych, niezależnie od ustaleń planu,*

tiret 2 – tereny SS.7R zarówno na rysunku planu, jak i treści uchwały, wskazany jest jako położony w granicach chronionego krajobrazu „Lasy Stobrawsko-Turawskie” ze wskazaniem, że obowiązują dla niego ograniczenia,

tiret 3 – oznaczenie na rysunku planu dwóch terenów o symbolu SS.5R jest oczywistą omyłką pisarską, nie utrudnia to interpretacji ustaleń planu w tym zakresie, ponieważ wszystkie tereny rolnicze oznaczone symbolem R posiadają jednakowe ustalenia,

tiret 4 – oznaczenie graficzne w postaci linii koloru zielonego z trójkątami wprowadzone zostało dla terenów SS.1ZN i SS.2ZN i oznacza granicę użytku ekologicznego „Bagno Młynki”, o którym mowa w uchwale – istnieje możliwość powiązania tego oznaczenia na rysunku planu z treścią uchwały.”

Przeprowadzona przez Wojewodę Opolskiego ocena zgodności z prawem przedmiotowej uchwały Rady Miejskiej w Namysławie pod kątem zapisów z art. 28 ust. 1 ustawy wykazała, że organ stanowiący Gminy Namysłów uchwalając niniejszy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego naruszył **istotnie zasady sporządzania planu miejscowego** poprzez brak możliwości powiązania rysunku planu, stanowiącego

załącznik nr 1 z treścią miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w odniesieniu do obszaru znajdującego się w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Lasy Stobrawsko-Turawskie” oznaczonych na rysunku planu symbolem SS.1R, SS.1KDZ, do którego nie odniesiono się w treści uchwały oraz terenu znajdującego się w sąsiedztwie cmentarza oznaczonego na rysunku planu symbolem SS.7R, do którego również nie odniesiono się w treści uchwały, co skutkuje stwierdzeniem nieważności kontrolowanej uchwały.

Zgodnie z § 8 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, *na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznacznie powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego*, powyższy wymóg nie został spełniony, brak jest możliwości powiązania załącznika graficznego z treścią przedmiotowego planu miejscowego. Ponadto brak oznaczenia w legendzie obszaru oznaczonego linią koloru zielonego z trójkątami, która obejmuje tereny o symbolach SS.1ZN oraz SS.2ZN, naruszają § 9 pkt 1 i 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. poprzez brak możliwości powiązania mapy z treścią legendy, co w konsekwencji może powodować błędne zinterpretowanie obszaru poprzez błędne odczytanie zapisów planu. Powyższe stanowi **istotne naruszenie zasady sporządzania planu miejscowego**.

Wojewoda Opolski przyjmuje wyjaśnienia Przewodniczącego, w zakresie terenu znajdującego się w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Lasy Stobrawsko-Turawskie” oznaczonego w treści symbolem SS.7R.

Wyznaczenie dwóch terenów rolnych o symbolu SS.5R na załączniku naruszają § 9 pkt 1 i 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r., jednakże **nie stanowi to istotnego naruszenia zasad sporządzania planu**, gdyż dla ww. obszarów obowiązują jednakowe zasady zagospodarowania terenu.

Odnosząc naruszenia art. 15. ust. 2 pkt 6 ust. 3 pkt 8 u.p.z.p. w związku z § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez ustalenie nakazu wykończenia ścian zewnętrznych w § 7 ust. 6 pkt 9 lit. a, § 9 ust. 6 pkt 9 lit. a, § 13 ust. 6 pkt 9 lit. a (cyt.) „*wykończenie ścian zewnętrznych (co najmniej 50% ich powierzchni): a) budynek mieszkalny, garażowy i gospodarczy: tynk, cegła*”, § 8 ust. 6 pkt 9, § 12 ust. 6 pkt 8 (cyt.) „*wykończenie ścian zewnętrznych (co najmniej 50% ich powierzchni): tynk, cegła*”, Przewodniczący tłumaczy, iż powyższe zapisy wynikają z wniosku Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (pismo nr ZN.5150.142.2014.PS z dnia 30 grudnia 2014 r.) oraz brak tego zapisu skutkowało odmową uzgodnienia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (pismo nr ZN.5150.68.2016.PS z dnia 2 maja 2016 r.).

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 3 u.p.z.p., kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, należy do zadań własnych gminy. Powyższa regulacja stanowi więc wyraz samodzielności władztwa planistycznego gminy, a zatem przesądza o tym, że to rada gminy jest organem ustawowo odpowiedzialnym za uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Rada gminy w zakresie posiadanej samodzielności planistycznej zobowiązana jest jednak przestrzegać ustalonych w powyższej ustawie zasad planowania oraz określonej ustawą procedury planistycznej. Ustalenia planu miejscowego, mimo, że odnoszą się do abstrakcyjnego adresata, regulują status prawny konkretnych nieruchomości położonych na obszarze planu. Skutki prawne uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są znaczące zarówno dla gminy, jak i właścicieli nieruchomości i inwestorów. Nadto, podkreślić należy normatywny charakter postanowień zawartych w planie, który stosownie do treści art. 14 ust. 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jest aktem prawa miejscowego, a zatem zawiera przepisy o charakterze powszechnie obowiązującym (choć w wymiarze lokalnym).

Natomiast zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 u.p.z.p. *w planie miejscowym określa się obowiązkowo: zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów* oraz art. 15 ust. 3 pkt 8 u.p.z.p. *w planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb: sposób usytuowania obiektów budowlanych w stosunku do dróg i innych terenów publicznie dostępnych oraz do granic przyległych nieruchomości, kolorystykę obiektów budowlanych oraz pokrycie dachów*. Ponadto § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury stanowi *ustalenia dotyczące parametrów*

i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu”.

Powyżej wymienione przepisy prawa stanowią zakres regulacji jakich rada gminy może dokonać w celu kształtowania zabudowy w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Tut. organ podkreśla, iż w ramach ww. zakresu kształtowania przestrzeni ustawodawca nie przewidział możliwości regulowania w jakim stopniu ściany budynku mają zostać pokryte danym materiałem.

Należy wskazać, iż w przedmiotowej sprawie konieczność wprowadzenia do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zapisów nakładających obowiązek zastosowania określonego rodzaju wykończenia elewacji na tym terenie budynków wynikał z uzgodnienia przedmiotowego planu z Opolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Zgodnie ze znajdującymi się w dokumentacji prac planistycznych postanowieniami tego organu uzgadniającego, pierwotnie odmówił on uzgodnienia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wskazując warunki na jakich uzgodnienie będzie mogło nastąpić – postanowienie z dnia 2 maja 2016 r. nr ZN.5150.68.2016.PS. W postanowieniu znalazł się między innymi warunek wprowadzenia wykończenia elewacji jako elewacje ceglane oraz kolorystykę, dla elewacji tynkowych w odcieniach beży, szarości i złamanych bieli. Następnie organ gminy pismem z 2 listopada 2016 r. (znak pisma RiN.6721.11.31.2014) wystąpił do Opolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o ponowne uzgodnienie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Smarchowice Śląskie. Wojewódzki Konserwator Zabytków nie przedstawił stanowiska w wyznaczonym terminie, wobec czego zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, uważa się za równoczesne z uzgodnieniem projektu.

Powyższe, zdaniem organu nadzoru, uzasadniało wprowadzenie w przedmiotowym miejscowym planie obowiązku co do zastosowania określonych materiałów wykończeniowych takich jak elewacje ceglane oraz kolorystykę, dla elewacji tynkowych w odcieniach beży, szarości i złamanych bieli i w tym zakresie organ nadzoru **nie stwierdza istotnego naruszenia zasad** sporządzenia przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jednakże wskazanie ilości zastosowanego materiału przy realizacji zabudowy, zdaniem organu nadzoru, stanowi **istotne naruszenie zasad** sporządzania przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i w tym zakresie należy stwierdzić nieważność przedmiotowego planu.

Odnosnie naruszenia art. 37 ust. 11 u.p.z.p. w związku art. 174 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami poprzez sporządzenie prognozy finansowej przez osobę niebędącą rzeczoznawcą majątkowym zgodnie z art. 174 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, Przewodniczący Rady Miejskiej wyjaśnia, iż (cyt.): „zgodnie z art. 37 ust. 11 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym do zasad określenia wartości nieruchomości do zasad określenia wartości nieruchomości oraz zasad określania skutków finansowych uchwalenia planów lub zmiany planów, a także w odniesieniu do osób uprawnionych do określenia tych wartości i skutków finansowych stosuje się przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami, a zatem w przypadku uchwalonego planu zastosowano przepis art. 174 ust. 3a ustawy o gospodarce nieruchomościami, w który stanowi, że rzeczoznawca majątkowy może, ale nie musi, sporządzać opracowania skutków finansowych uchwalenia planu lub zmiany planu w odróżnieniu od określania wartości nieruchomości, a także maszyn i urządzeń trwale związanych z nieruchomością. Należy również zauważyć, że zgodnie z orzecznictwem sądowym opracowanie prognozy skutków finansowych przez rzeczoznawców majątkowych nie jest istotnym naruszeniem trybu sporządzania planu (wyrok WSA II SA/Rz 888/08), a faktyczne skutki finansowe związane z uchwaleniem lub zmianą planu w zakresie obniżenia wartości lub wzrostu wartości nieruchomości dokonywane są w momencie zbycia nieruchomości na podstawie operatów przygotowanych przez rzeczoznawców majątkowych”.

Organ nadzoru ogranicza się jedynie do **wskazania**, iż doszło do naruszenia prawa, gdyż w ocenie tut. organu naruszenia te nie miały cech istotności.

Naruszenie art. 16 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez sporządzenie projektu planu miejscowego w skali 1:2000 bez wskazania okoliczności uzasadniających przyjęcie, iż zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek Przewodniczący Rady Miejskiej wyjaśnia, iż miejscowy plan zagospodarowania wsi Smarchowice Śląskie stanowi 1260 ha powierzchni terenu, wobec czego można uznać, że zachodzi szczególny przypadek w związku z znaczną powierzchnią terenu.

Wojewoda Opolski przyjmuje wyjaśnienia Przewodniczącego Rady Miejskiej odnośnie zastosowanie skali 1:2000, jednakże wskazuje, iż każde odstępianie od stosowania ustalonej w ustawie o planowaniu skali, winno być odpowiednio wykazane w dokumentacji prac planistycznych.

Przewodniczący Rady Miejskiej wyjaśnia, iż zastosowania błędnej nazwy karty terenu w § 9 wystąpiło w wyniku omyłki oraz wskazał, iż ustalenia odnoszą się do terenu wsi Smarchowice Śląskie, co potwierdza również odpowiednio określony symbol tj. SS.

Zapisy przedmiotowego planu zagospodarowania przestrzennego ustalają w § 9 „*Karta terenu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Smarchowice Wielkie*”. Powyższe zwrot błędnie odwołują się do nazwy karty wskazującej na miejscowość, dla której został sporządzony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, jednakże powyższy zapis nie wpływa na ustalenia. Organ nadzoru w tym przypadku ogranicza się jedynie do **wskazania**, iż powyższe zapisy są niezgodne z technikami prawodawczymi.

Wojewoda Opolski podkreśla, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa powszechnie obowiązującego musi spełniać wysokie wymagania stawiane tej kategorii aktów normatywnych oraz odpowiadać standardom legalności. Ustawodawca przyjął w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, że *istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub jej części*.

Organ nadzoru po analizie przedłożonej uchwały wraz z załącznikami stwierdza, iż brak możliwości powiązania treści uchwały z załącznikiem graficznym oraz wskazanie ilości zastosowanego materiału przy realizacji zabudowy stanowią istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, które w konsekwencji skutkować muszą stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości.

W stosunku do pozostałego naruszenia prawa, tj. braku wyjaśnienia zastosowania skali, zastosowania błędnej nazwy karty, wykonanie prognozy finansowej przez osobę niebędącą rzeczoznawcą majątkowym, Wojewoda ogranicza się do wskazania, że przedmiotowa uchwała została wydana z naruszeniem prawa. Wydane w przedmiotowej sprawie wskazanie ma na celu zapobieżenie tego typu uchybieniem w przyszłości i nie skutkuje nieważnością uchwały w tym zakresie.

Biorąc pod uwagę ww. niezgodności z prawem uchwały nr 620/VII/17 Rady Miejskiej w Namysłowie z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Smarchowice Śląskie, orzeczono jak na wstępie.

POUCZENIE

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

z up. Wojewody Opolskiego
Z-ca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury i Nieruchomości

Radosław Miązek